Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. november 2026
(OR. en)

16242/26

EF 305
ECOFIN 1514
DELACT 179

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	C(2026) 7853 final
Vedr.:	KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) …/… af 9.11.2026 om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 447/2012 for så vidt angår styrkelse af gennemsigtigheden og indarbejdelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer i kreditvurderingsmetoder

Hermed følger til delegationerne dokument C(2026) 7853 final.

Bilag: C(2026) 7853 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.11.2026
C(2026) 7853 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) …/…

af 9.11.2026

om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 447/2012 for så vidt angår styrkelse af gennemsigtigheden og indarbejdelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer i kreditvurderingsmetoder

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

Formålet med Kommissionens delegerede forordning er at sikre en bedre indarbejdelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer (ESG-faktorer) i kreditvurderingsmetoderne og den efterfølgende offentliggørelse af oplysninger herom og at øge gennemsigtigheden og troværdigheden i relation til kreditvurderingsprocessen.

EU's lovramme for kreditvurderingsbureauer blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer[1]. Den fastsætter regler, der skal forebygge interessekonflikter, sikre metodestringens og øge gennemsigtigheden for investorer. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 447/2012[2] supplerer kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009 vedrørende kreditvurderingsmetoder.

Som led i handlingsplanen for bæredygtig finansiering fra 2018 blev gennemsigtigheden i relation til ESG-faktorer i vurderinger forbedret ved Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA's) retningslinjer for offentliggørelse af oplysninger fra 2020[3]. I ESMA's risikoanalyse af "Trends, Risks, and Vulnerabilities (TRV)" fra 2022[4] blev indarbejdelsen af ESG-faktorer i kreditvurderingsbureauernes metoder vurderet. På grundlag af disse resultater gav Kommissionen tilsagn om at træffe alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ESG-risici systematisk indgår i kreditvurderinger, og at gennemsigtigheden øges for så vidt angår indarbejdelse af ESG-faktorer i kreditvurderingsbureauernes metoder.

Et af de centrale forhold, der fremgår af ESMA's vurdering, interessenthøringer og konsekvensanalysen fra 2023 af forordningen om ESG-vurderinger[5], vedrører uoverensstemmelser i relation til indarbejdelsen af ESG-faktorer i kreditvurderinger. Disse uoverensstemmelser omfatter forskelle med hensyn til graden af stringens, hvormed kreditvurderingsbureauerne indarbejder ESG-faktorer i vurderinger af kreditværdighed, samt forskellige definitioner og variationer i identifikationen af ESG-faktorer på tværs af metoder.

For at adressere disse forhold indgav Kommissionen i 2023 en anmodning om teknisk rådgivning til ESMA med henblik på at indhente input til ændringer af lovrammen for kreditvurderingsbureauer og om, hvordan den kan ajourføres for at sikre en forbedret indarbejdelse af ESG-faktorer i kreditvurderingsmetoderne. ESMA leverede sin endelige tekniske rådgivning inden udgangen af 2024[6].

Nærværende delegerede forordning ændrer delegeret forordning (EU) nr. 447/2012 for at sikre en mere stringent indarbejdelse af ESG-faktorer i kreditvurderingsmetoder og fastsætte kriterier, som disse metoder skal opfylde, når ESG-faktorer indarbejdes i vurderinger af kreditværdighed.

---

1 EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1060/oj.

2 Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 447/2012 af 21. marts 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer gennem fastlæggelse af reguleringsmæssige tekniske standarder for overensstemmelsesvurdering af kreditvurderingsmetoder (EUT L 140 af 30.5.2012, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2012/447/oj).

3 "Guidelines on Disclosure Requirements Applicable to Credit Ratings" (ESMA33-9-320).

4 "Text mining ESG disclosures in rating agency press releases" (ESMA80-195-1352).

5 Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene: Impact Assessment Report accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the transparency and integrity of Environmental, Social and Governance (ESG) rating activities, SWD (2023) 204 final of 13 June 2023.

6 "ESMA Technical Advice on Revisions to Commission Delegated Regulation (EU) No 447/2012 and Annex I to the CRA Regulation" (ESMA84-2037069784-2196).

Nærværende delegerede forordning ændrer delegeret forordning (EU) nr. 447/2012 i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1060/2009. I medfør heraf skal ESMA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge vurderingen af kreditvurderingsmetoders opfyldelse af kravene i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1060/2009.

Nærværende delegerede forordning har til formål at forbedre sporbarheden med hensyn til indarbejdelse af ESG-faktorer i kreditvurderingsmetoder, hvis kreditvurderingsbureauerne finder dem relevante for vurderingen af kreditværdighed. For at sikre overensstemmelse med de foreslåede ændringer vil kreditvurderingsbureauerne skulle revidere deres interne processer og eventuelt ajourføre deres eksisterende metoder. Disse omkostningers størrelse og omfang vil afhænge af, i hvilket omfang et kreditvurderingsbureau allerede indarbejder ESG-faktorer i sine kreditvurderingsmetoder. Som anført i den tekniske rådgivning forventes der kun en lille yderligere regelbyrde som et direkte resultat af anvendelsen af de foreslåede ændringer. Omkostningerne forventes at mindskes på mellemlang og lang sigt gennem den gradvise gennemførelse af EU's harmoniserede lovgivningspakke om bæredygtig finansiering. Desuden forventes fordelene at opveje omkostningerne, fordi kreditvurderingsbureauerne vil drage fordel af de ændringer til delegeret forordning (EU) nr. 447/2012, der foreslås i nærværende delegerede forordning, idet der opnås større klarhed om ESMA's tilsynsmæssige forventninger på området.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

ESMA gav input ved at forelægge udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen. Nærværende delegerede forordning er baseret på disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

ESMA havde tidligere gennemført åbne offentlige høringer om disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder. Den havde analyseret de potentielle omkostninger og fordele herved samt hørt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA). Den havde ligeledes anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der blev nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[7].

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

Ved nærværende delegerede forordnings artikel 1 ændres delegeret forordning (EU) nr. 447/2012.

Ved punkt 1 erstattes artikel 3, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 447/2012 med en ny tekst, hvori omfanget af ESMA's revision udvides til at omfatte hele livscyklussen for kreditvurderingsmetoder, og for at præcisere, at sådanne metoder – hvis det er relevant – skal omfatte kriterier, modeller, de vigtigste udgangshypoteser og vurderingsforventninger.

Ved punkt 2 erstattes artikel 4, stk. 2, i delegeret forordning (EU) nr. 447/2012 med en ny tekst, der styrker gennemsigtighedskravene til kreditvurderingsbureauer ved at stille krav om, at kreditvurderingsbureauer med høj detaljeringsgrad skal offentliggøre alle de kvalitative og kvantitative faktorer, der ligger til grund for deres metoder.

---

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

Ved punkt 2 erstattes også artikel 4, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 447/2012 med ny tekst, hvori der stilles krav om, at kreditvurderingsbureauerne skal indsætte detaljerede redegørelser i deres kreditvurderingsmetoder.

Ved punkt 3 tilføjes et nyt stk. 3 til artikel 5 i delegeret forordning (EU) nr. 447/2012, hvori der stilles krav om, at kreditvurderingsmetoderne er tilstrækkeligt detaljerede, og at de er udformet til at sikre en konsekvent anvendelse heraf ved udarbejdelsen af kreditvurderinger.

Ved punkt 4 foretages en mindre redaktionel rettelse af indledningen til artikel 6 i delegeret forordning (EU) nr. 447/2012.

Ved punkt 5 tilføjes et nyt litra e) til artikel 7, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 447/2012, hvori der stilles krav om, at valideringen af en kreditvurderingsmetode skal udformes med henblik på at vurdere de inputdata, der er anvendt til metodeudvikling, for så vidt angår deres fuldstændighed, nøjagtighed og hensigtsmæssighed.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) …/…

af 9.11.2026

om ændring af de reguleringsmæssige tekniske standarder i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 447/2012 for så vidt angår styrkelse af gennemsigtigheden og indarbejdelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer i kreditvurderingsmetoder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer[1], særlig artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre tilstrækkelig sporbarhed med hensyn til, hvordan et kreditvurderingsbureau har taget hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige hensyn (ESG-hensyn), herunder – hvis det er relevant – ESG-risici, i sine kreditvurderingsmetoder, og for at gøre den efterfølgende offentliggørelse af oplysninger lettere, navnlig når ESG-faktorer betragtes som væsentlige for vurderingen af kreditværdighed, bør sådanne ESG-hensyn dokumenteres i den gældende kreditvurderingsmetode.

(2) For at sikre, at kreditvurderingsbureauerne foretager de nødvendige vurderinger af ESG-hensyn, herunder ESG-risici, og for at sikre gennemsigtighed for brugerne af kreditvurderinger i relation til kreditvurderingsbureauets konklusioner, selv i tilfælde, hvor ESG-faktorer ikke betragtes som relevante for vurderingen af kreditværdighed, bør kreditvurderingsbureauerne være forpligtet til udtrykkeligt at henvise til sådanne vurderinger, når de giver detaljerede redegørelser for kreditvurderingsmetoder.

(3) For at sikre en konsekvent vurdering af kreditvurderingsmetodernes opfyldelse af kravene i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1060/2009 er det vigtigt at præcisere, at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) anser en kreditvurderingsmetode for at være den ramme, som et kreditvurderingsbureau anvender ved udarbejdelsen af kreditvurderinger og vurderingsforventninger. Med henblik herpå kan en sådan metode omfatte elementer såsom kriterier, modeller, drivfaktorer og de vigtigste udgangshypoteser, der er relevante for vurderingen af kreditværdighed.

(4) Kreditvurderingsmetoderne bør udformes, så de kan anvendes systematisk. Disse metoder bør derfor indeholde tilstrækkelig detaljeret vejledning til de personer, der har ansvar for anvendelsen heraf. Det er desuden nødvendigt at præcisere, at valideringen af kreditvurderingsmetoder bl.a. bør udformes med henblik på at sikre en passende vurdering af de inputdata, der anvendes til at udvikle sådanne metoder.

[1] EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1060/oj.

(5) I henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013[2], skal kreditvurderingsbureauer vedtage, gennemføre og håndhæve foranstaltninger, der sikrer, at vurderingsforventninger er baseret på en grundig analyse af alle tilgængelige og relevante oplysninger i overensstemmelse med deres gældende metoder, og offentliggøre vurderingsforventninger sammen med kreditvurderinger i overensstemmelse med de etablerede og dokumenterede procedurer og metoder, der anvendes til at udarbejde både kreditvurderinger og vurderingsforventninger. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at kravene i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 447/2012[3] også bør finde anvendelse på vurderingsforventninger, hvis det er relevant.

(6) Delegeret forordning (EU) nr. 447/2012 bør derfor ændres.

(7) Nærværende forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA har forelagt Kommissionen.

(8) ESMA har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som nærværende forordning er baseret på, analyseret de mulige omkostninger og fordele herved, hørt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[4], om rådgivning.

(9) Anvendelsesdatoen for nærværende forordning bør udskydes ved at give kreditvurderingsbureauerne tilstrækkelig tid til at foretage en bedre indarbejdelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer (ESG-faktorer) i deres kreditvurderingsmetoder og dermed forbundne offentliggørelse af oplysninger og til at øge kreditvurderingsprocessens gennemsigtighed og troværdighed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) nr. 447/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

"2. Ved undersøgelse af, om kreditvurderingsbureauer opfylder kravene i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1060/2009, skal ESMA:

---

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 af 21. maj 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 146 af 31.5.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/462/oj).

[3] Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 447/2012 af 21. marts 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer gennem fastlæggelse af reguleringsmæssige tekniske standarder for overensstemmelsesvurdering af kreditvurderingsmetoder (EUT L 140 af 30.5.2012, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2012/447/oj).

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

a) anvende alle oplysninger, der er relevante for vurderingen af processerne til udvikling, godkendelse, anvendelse, validering og kontrol af kreditvurderingsmetoder

b) betragte en kreditvurderingsmetode som den ramme, der anvendes til at udarbejde en kreditvurdering, herunder, hvis det er relevant, de kriterier, modeller, drivfaktorer og vigtigste udgangshypoteser, der har relevans for vurderingen af kreditværdighed

c) anse de krav, der gælder for kreditvurderinger, for også at gælde for vurderingsforventninger, hvis det er relevant og i overensstemmelse med de gældende kreditvurderingsmetoder."

2) Artikel 4, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Kreditvurderingsbureauer skal anvende kreditvurderingsmetoder, som skal opfylde alle følgende krav:

a) de angiver hver kvalitativ faktor, herunder råderummet for kvalitativ vurdering, der er anvendt for den pågældende faktor

b) de omfatter, hvis det er relevant, vigtige variabler, datakilder, vigtigste udgangshypoteser, modelberegninger og kvantitative teknikker, der finder anvendelse på de kvalitative faktorer

c) de angiver hver kvantitativ faktor, og

d) de omfatter vigtige variabler, datakilder, vigtigste udgangshypoteser, modelberegninger og kvantitative teknikker, der finder anvendelse på de kvantitative faktorer.

3. De i stk. 2 omhandlede oplysninger skal indeholde en detaljeret redegørelse for alle følgende punkter:

a) betydningen af hver kvalitativ og kvantitativ faktor, der anvendes som led i den pågældende kreditvurderingsmetode, herunder, hvis det er relevant, en beskrivelse af og begrundelse for eventuelle vægte, der tillægges faktorerne og deres indflydelse på kreditvurderingerne

b) vurderingen af sammenhængen mellem de anvendte vigtigste udgangshypoteser i den pågældende kreditvurderingsmetode og de kritiske risikofaktorer, der udledes af makroøkonomiske og finansielle data

c) vurderingen af sammenhængen mellem de anvendte vigtigste udgangshypoteser i den pågældende kreditvurderingsmetode og volatiliteten af de kreditvurderinger, der er udarbejdet med denne metode over tid, og

d) hvorvidt og hvorfor miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige hensyn (ESG-hensyn), herunder i givet fald ESG-risici, betragtes som relevante for kreditvurderingsbureauets vurdering af kreditværdigheden, herunder hvordan sådanne hensyn indarbejdes i den gældende metode."

3) I artikel 5 tilføjes følgende som stk. 3:

"3. Kreditvurderingsbureauer skal anvende kreditvurderingsmetoder, der har en tilstrækkelig detaljeringsgrad og er udformet til at sikre, at de anvendes konsekvent ved udarbejdelsen af kreditvurderinger."

4) Artikel 6, indledningen, affattes således:

"Kreditvurderingsbureauer skal anvende kreditvurderingsmetoder, der er udformet og som anvendes på en måde, der gør det muligt:"

5) I artikel 7, stk. 3, tilføjes følgende som nyt litra e):

"e) det er muligt at vurdere de inputdata, der er anvendt til metodeudvikling, for så vidt angår deres fuldstændighed, nøjagtighed og hensigtsmæssighed".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den [Publikationskontoret: Indsæt venligst dato = 12 måneder efter datoen for dens ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9.11.2026.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN